

ACTIEVERE TALKSHOW ALS TOVERMIDDEL

GEEL GEZELLIG

Vijf leerlingen zitten rondom een tafel. Een van hen is presentator, de anderen zijn genodigden. Op het scherm verschijnt een naam: *De wereld draait niet door*. Er hangt spanning in de lucht. Een zacht muziekje kondigt de start van de show aan. Klasgenoten wiebelen op hun stoel, zij vormen het publiek.

MARIAN VAN DEN BERGE

Leerlingen van het Goois Lyceum in Bussum ontwikkelen zich tot Eva Jinek of Beau en nemen de rol van presentator, deskundige, journalist of verslaggever aan. In de voorbereidende fase wordt in groepsverband een actueel maatschappelijk probleem gekozen om eerst de achtergronden te verkennen. Tijdens het moment suprême kruisen de scholieren de verbale degens en dagen ze hun medeleerlingen uit om mee te doen. Creativiteit, plezier en samenwerking vormen de bouwstenen van de live talkshow. Twee Bussumse leerlingen vertellen over de pilot die zij met het praatprogramma volgen als didactisch instrument tijdens de les maatschappijleer.

PIJN IN JE BUIK

'Iedere middelbare scholier is weleens met een praktische opdracht in aanraking gekomen. Als dat woord niet bekend voorkomt, dan is het synoniem ervoor vaak een presentatie of, als je geluk hebt, een werkstuk. Ook bij maatschappijleer komt deze vorm van kennis opdoen vaak voor. Nogal logisch, aangezien actuele

onderwerpen toch net iets minder gemakkelijk in tekstboekformaat zijn om te toveren dan, bijvoorbeeld, de geschiedenis van Nederland. Maar goed, ik ben zelf iemand die nogal bang is voor dit soort praktische opdrachten; de vorming van groepjes, de samenwerking die vaak mislukt, de pijn in de buik die je vlak voor een presentatie krijgt. Geef mij maar liever een toets, maar helaas ben ik niet degene die daar over gaat en zo zat ik uiteindelijk in een groep van vier mensen te stressen over het werkstuk dat de voorbereidende opdracht voor de talkshow was. Zoals verwacht ging de samenwerking stroef: ik wilde heel graag dat alles ruim op tijd af was, dus hamerde ik er ook bij andere leerlingen uit mijn groepje op of ze hun gedeelte nou alsjeblieft een keer wilden schrijven. Ondanks deze inspanning was het pas een dag van tevoren klaar. Dat was alleen maar de voorbereidende opdracht en was niets vergeleken met wat er nog zou komen - *la pièce de résistance*: de talkshow! Ook hier zag ik erg tegenop. Ik ben niet zo'n kei in acteren en presenteren is ook niet echt mijn sterkste kant, dus een com-

binatie van die twee verhoogde voor mij een beetje de stress. Gelukkig had ik toen recentelijk een stuk of zes presentaties en een hele toetsweek achter de rug. Dit zeg ik niet om medelijden te kweken - denk aan iedereen die al dat werk had moeten nakijken - maar omdat ik hierdoor vrijwel immuun voor stress was geworden. De voorbereiding hiervan ging dan ook soepeler dan verwacht. Dat kwam echter niet alleen maar door de laten-we-het-maar-doen-dan-hebben-we-het-gehad-houding die de meerderheid van de leerlingen had, maar ook door de voorbereidende opdracht waaraan wij al hadden lopen zwoegen. Wij hebben al onze informatie voor de talkshow van het eerder geschreven werkstuk gehaald. Dit was ook de bedoeling, maar het verbaasde mij wel dat de overloop tussen het werkstuk en de talkshow zo soepel verliep. Het enige wat wij nog hoefden te doen was ervoor zorgen dat de talkshow zowel informatief was, als leuk om naar te kijken. Zo hadden wij het in onze talkshow *Geel Gezellig* (waar gele kleding dragen verplicht was en iedere deelnemer gemberthee kreeg) over, natuurlijk, de gele hesjes. Daarnaast hadden wij er nog veel meer rare 'extra's' in gestopt om het leuk te houden voor de leerlingen die ernaar keken. Dat is - merkten wij ook toen wij naar andere groepjes keken - een stuk gemakkelijker te doen dan bij een normale presentatie. Zoals misschien wel is te merken, vind ik een talkshow veel beter dan het geven van een normale presentatie. Zo is het niet alleen maar een stuk leuker om te doen, maar vind ik het ook nog eens leerzamer dan een presentatie. Dit komt doordat je je moet inleven in je rol als 'specialist' en je je daardoor meer bezighoudt met wat je zegt en wat je overtuigingen zijn dan wanneer je vanuit een objectief standpunt vertelt. Bij een presentatie is de omgang met informatie dus meer passief dan bij een talkshow, waar je de informatie actief op je rol moet toepassen. De talkshow vind ik al een hele stap vooruit ten opzichte van een 'normale' presentatie. Ik zie hier grote mogelijkheden wat betreft de vorming van een nieuw leersysteem en ik hoop dat ik mijn visie duidelijk heb weten over te dragen.' | **REMY**, VWO-4

ERVARING RIJKER

'Als onze docent maatschappijleer ons vertelt wat de volgende opdracht is, is die net wat anders en uitdagender dan alle andere opdrachten. Met vier leerlingen moeten we namelijk een live talkshow presenteren. In eerste instantie weten veel klasgenoten niet wat ze hiermee aan moeten, want dit kennen ze helemaal niet en het voelt daardoor onwennig. Wanneer iedereen met zijn groepje aan de voorbereidingen is begonnen, vallen de puzzelstukjes meer op hun plaats. We wisselen ideeën uit en hebben lol.

Als eerste moeten we een maatschappelijk probleem uitkiezen waar de talkshow en de praktische opdracht over moeten gaan. Wij gaan voor de afschaffing van de basisbeurs; iets wat actueel is en vanuit verschillende perspectieven kan worden besproken. Vervolgens gaan we een praktische opdracht schrijven vanuit vier verschillende invalshoeken (politiek, economisch, sociaal-cultureel en historisch). Dit zorgt ervoor dat je het maatschappelijk probleem van alle kanten benadert. Wanneer de praktische opdracht af is, beginnen we met de talkshow. De praktische opdracht is de basis van de talkshow, want hierin staan nuttige bronnen en veel informatie.

Vervolgens moeten we een naam voor de talkshow bedenken. Dit is eenvoudiger gezegd dan gedaan, want hierin gaat nogal wat tijd zitten, want wat is nou echt een creatieve en toch duidelijke naam voor een talkshow? Wij gaan uiteindelijk na veel brainstormen voor *STUDENTtalk*, een talkshow waarin de problemen van studenten worden besproken. Vervolgens bedenken we welke gasten er in onze talkshow moeten komen. Aangezien onze talkshow over de afschaffing van de basisbeurs gaat, nodigen wij politieke leiders uit die ieder een ander standpunt hebben, waaronder Lodewijk Asscher en Gert-Jan Segers. In overleg kiezen we de presentator en de basis is gelegd. Vervolgens bedenken we hoe we de talkshow willen laten verlopen en wat iedere gast in elk geval moet zeggen. Ten slotte oefenen we een paar keer totdat we er vertrouwen in hebben dat het helemaal goed gaat komen.

Eenmaal in de klas is het best raar om een live talkshow te geven, want het vereist meer dan alleen wat informatie overbrengen. Om de klas bij de les te houden en de betrokkenheid te vergroten, stellen we tijdens de talkshow veel vragen aan de leerlingen. Aan het einde van de les kijken we elkaar aan en slaken we een zucht van verlichting. We realiseren ons dat het allemaal goed is gekomen... en meer dan dat. Ook al is het een uitdaging, het is oprecht leuk om die aan te gaan. Er is nu namelijk ook over de setting, sfeer en manier van praten nagedacht. Het is dus meer dan alleen wat informatie overbrengen, een talkshow moet ook een ervaring overbrengen. Naar de talkshows luisteren vind ik echt leuk, want de ene talkshow bevat veel humor, terwijl de andere veel interactie en afwisseling in zich herbergt. In elke talkshow zit een quiz. Dit zorgt ervoor dat de leerlingen beter opletten en meedoen dan bij de klassieke presentatie. Een live talkshow in de klas leert je dus om op een andere manier te presenteren. Het is een aanrader voor iedereen; in het begin best een uitdaging, maar zeker ook een kans om je op een leuke manier te ontplooien!' | **PHILINE**, VWO-4 ♦

STUDENTtalk

Remy en Philine vinden het leuk en leerzaam om een talkshow in elkaar te zetten en te presenteren. Wie heeft er ervaring met het op deze manier presenteren van een maatschappelijke kwestie? De redactie is zeer benieuwd naar uw experimenten op dit gebied. Mail naar M&P: m&p@prodemos.nl.